

ЗАХУКТАВА
СЕ СЕЗОНА
ЛОВА НА
МЕДВЈЕДЕ

Цар шума доводи странце на Сјемећ

Америчка легенда
отргнута од заборава
захваљујући фирми
"Давид Педерсол"

"Шарпс"
поново
јаше

Глас Српске

6. НОВЕМБАР 2015.

број 9

ЛОВАЦ

Група
ловаца
подизањем
спомен-плоче
чува
сјећање
на јунака
ловишта

БОБИ, вјерни пријатељ лављег срца

A.D.

"KRAJINAPETROL"

BANJA LUKA

**VRHUNSKA
USLUGA
I NAJKVALITETNIJE
GORIVO I GAS!**

Tel. 051/212-914, 212-910; kućna dostava gasa 065/215-547
www.krajinapetrol.com

Као ријетко гдје на овим просторима, ловиштем крстари око тридесетак медвједа. До сада су Данац и Американац остварили сан на овој планини

ПИШЕ: СРЕТЕН МИТРОВИЋ
mitrovicsreten@gmail.com

Одстријелити медвједа сан је сваког ловца. Многи који ловачки вијек проведу по голетима шума Српске и шире ипак немају ту срећу да се похвале трофејом ове животиње. Право мјесто за покушај остваривања сна јесте планинско привредно ловиште у саставу Шумског газдинства "Сјемећ" у Рогатици. Као ријетко гдје на овим просторима, овим ловиштем свакодневно крстари тридесетак медвједа, што је мјерећи у паровима, по седам зрелих медвједа и мечки, по пет младих медвједа и мечки и шесторо мечића.

- Њихови брлози су углавном у шумама планине Сјемећ и Бокшанице. Ту смо им урадили хранилишта на која износимо храну. Према позитивним законским прописима ове године је омогућен одстрел пет зрелих медвједа, од чега три мушког и два женског пола. Од 1. октобра, када је почела ловна сезона на ову заштићену дивљач, до сада није одстријељена ниједна животиња, што значи да лов-

Захуктава се сезона лова на медвједе

Цар шума доводи странце на Сјемећ

ци још увијек имају нетакнуту квоту медвједа до 15. маја - прича технички директор газдинства Марко Томовић.

ОДСТРЕЛ МЕДВЈЕДА КОШТА И ДО 10.000 МАРАКА

Хранилишта за медвједе на Бокшаници и Сјемећу прати и остала инфраструктура узгоја и заштите. Ту су двије ловачке куће, Брдине и Баракова вртача у шумама Сјемећа, бројна појиља и солила и разграната мрежа ловачких стаза. Природне љепоте и зов цара шума препознали су странци, којим није проблем да издвоје новац за три накнаде како би окушали своју срећу.

- Постоје три накнаде - за улазак у ловиште, за трофејну вриједност одстријељене животиње и за месо, уколико је за јело. Последњих година имали смо неколико одстрела. Тако је 2012. Данац Јан Тингард Нилсен одстријелио медвједа капиталца који је био тежак 350 килограма. Његова лобања и крзно с(п)ретном ловцу донијели су златну трофејну медаљу. Американац Фред Колин имао је успјех у лову на цара наших шума и одстријелио медвједа за којег је добио сребрену медаљу - рекао је Томовић.

Ови и сви други ловци уз таксу за улаз у ловиште, платили су и накнаду за одстрел. За одстрел медвједа оцијененог од 200 до 250 поена (бронзана медаља), плаћено је по 3.248 марака. Одстрел са више поена "вуче" и више новца а могуће је да цијена достигне и 10.000 марака, чак и више.

Ловачко удружење "Фазан" Нови Град

Заштита испред лова дивљачи

ПИШЕ: НЕНАД БЕРИЋ
neno.djeric@gmail.com

Међу најстаријим члановима у породици Ловачког савеза Републике Српске је Ловачко удружење "Фазан" из Новог Града, основано давне 1945. године, као ловачко друштво у живописном градићу смјештеном на ушћу ријеке Сане у Уну, који је у том времену носио име Босански Нови.

У Иницијативном одбору за оснивање, између осталих, налазили су се: Стојан Чавић, Раде Пилиповић, Адан Авдагић, Саво Челар, Рајко Тубин и Рајко Ступар, а уз 46 ловаца већ тада ова организација имала је преко 300 симпатизера.

ОРГАНИЗУЈУ СМОТРЕ ОЦЈЕЊИВАЊА ЛОВАЧКИХ ПАСА

- Бројимо сада 200 чланова, од којих 175 редовних, 20 заслужних и пет приправника. Међу нама је и једна дама, а имамо и 28 чланова ловачког подмлатка. Ловна површина удружења које дјелује у пет секција: "Журин", "Пивница", "Новска планина", "Стражменица" и "Голубар", износи 16.000 хектара и равничарско смо ловиште - прича председник удружења Војин Бера.

Он је носилац највишег признања Ловачког савеза РС, "зла-

Чланови удружења сваке године изграде по неколико високих чека

Дивљач штитимо на најбољи могући начин, јер имамо професионалну ловочуварску службу, а свакодневни надзор обављамо у сарадњи са надлежним институцијама

тног ордена", заслужни ловац, уједно и председник комисије за оцјену ловачких трофеја савеза и кинолошки судија. Поред њега, појединачно су награђени, "сребрним

Комисија оцјењује трофеје

Чланови удружења у последње двије године у ловиште пустили 41 дивљег зеца
ФОТО: Н. БЕРИЋ

Прихватилиште за фазанску дивљач

Свечана скупштина

Вриједан јубилеј, седам деценија постојања ЛУ "Фазан", обиљежен је свечаном Скупштином која је одржана 20. септембра. Поред чланова ЛУ "Фазан" овој свечаности су присуствовали и бројни гости те представници ловаца приједорске регије и њених удружења. Том приликом, уз подношење реферата, којим се подсјетило на остварено у протеклом периоду додијељено је признање најистакнутијим појединцима за допринос у раду и развоју удружења.

орденом" Мирко Карлица, а "бронзаним" Дражен Бабић и Милан Благојевић. Почетком деведесетих из овог удружења никла су још три нова: "Срндаћ" из Сводне, "Пастирево" (Добрљин) и "Лане" (Рудице), са којима постоји добра сарадња. Раније је постојала и са ЛУ "Фазан" из Апатина у Србији, а значајан је допринос новоградских ловаца као делегата у регионалном приједорском савезу и Скупштини ЈС РС.

- Још од 1955. године, када је у

априлу почела његова градња, а у септембру завршена, имамо ловачки дом. Значајна средства нам је, поред чланарине, донио његов закуп и тренутно је на законској литигацији да добије новог власника. Поред постојећих ловачких кућа сваке секције, ловно-узгојних и ловно-техничких објеката, сваке године у изградњи су нови неопходни објекти. У континуитету, уносимо у ловиште одређене количине дивљачи и то фазанске и зечије. У посљедње двије године из угајива-

чнице "Бендаревић" набавили смо 41 дивљега зеча - рекао је Бера.

МЕЂУ 175 ЛОВАЦА И ЈЕДНА ЖЕНА

У ловишту ЛУ "Фазан" основна врста дивљачи су срнећа, зечија и фазанска, миграционе - дивље патке, а незаштићену дивљач чине:

лисица, јазавац, дивља мачка и дивља свиња. Годишњи план о ловним лимитима одвија се на основу сагласности Министарства за пољопривреду, шумарство и водопривреду Владе РС за десетогодишњи период, добијене 2013. године.

- Тако и газдујемо, поштујући и закон и правилник о коришћењу ловишта. Дивљач штитимо на најбољи могући начин, јер имамо професионалну ловочуварску службу са једним стално запосленим радником, а једним који није у сталном радном односу. Свакодневни надзор обављамо у сарадњи са надлежним институцијама, општинским органима и сарадњом са мјесним становништвом. Са Кинолошким друштвом Новог Града организујемо смотре и оцјенjивање ловачких паса. Сваке године чланови су и у акцији уништавања штеточина - подсећа Бера.

Као и остала ловачка удружења Српске и ово је одржало редовну изборну Скупштину на којој су усвојени извјештаји о раду, изабран Управни одбор и именована остала тијела и комисије, док је Бера трећи пут заредом добио мандат и једногласно повјерење чланова овог сазива да и даље обавља функцију председника.

Чланови ЛУ "Фазан"

Спомен-плоча је најмање што смо могли учинити за нашег јунака. Вјерни пријатељу, почивај у вјечним ловиштима, кажу ловци

ПИШЕ: ЖЕЉКО СЕКУЛИЋ
zeljo.sekunic@gmail.com

Вођеница. Село ушукано под Грмечом, с вјечитим погледом на Осјеченицу, гороста-сну планину која крајишка села штити од удара буре, рођену сестру Грмеча, који се надвио над крајишким селима као сури орао над својим плијеном.

Грмеч, некад питом, некад суров, многи би рекли - планина к'о планина, али и није баш тако. Ваљда су његове суровости, али и питомости утицале да се у његовим њедрима вјечито рађају јунаци и људи са чојством. Као људи, ријетко проналазимо јунаке у другим бићима осим људског рода, али ето, бар ми ловци који се често дружимо са нашим ловачким псима, неријетко, међу њима проналазимо наше јунаке.

Када се лjeta 2005. године Боби оштенио у Вођеници, беспомоћан и мали као дјечији длан, са тек понеким пискутавим гласом штенцета, мало је ко могао препознати у њему јунака.

Јунака који је кроз свој живот прекрстарио многим горским стазама и небројено пута учествовао у лову, чији је успјех зависио управо од његове способности и храбрости. На срећу свих нас ловаца, његов власник Предраг Узелац у малим топлим и умљатим очима је видио оно "нешто" што многи од нас не би примијетили и препознали. Његов даљи успон је ишао вртоглавом брзином. Никакво чудо, јер је имао власника који се несребично уткао у његово напредовање и пружио му искрену љубав, коју је он вишеструко узвратио. Осим Пеђе, Боби је имао још већу срећу да поред себе има Арапа, још једног неприкосновеног српског гонича, који је својим успјесима у лову исписао, у најмању руку, енциклопедију ловства на пољу ловне кинологије. О њему ће се тек писати и препривавати...

Небројено пута Бобијев громки штекет се проламао многим беспућима и мрачним шумама којима господаре рисови, вукови и медвједи. Међу тим просторствима су Грмеч, Осјеченица, Клековача, Цвјетнић, Лика, Млиништа, Мањача, Козара, Мотајица, Узломац, Вишевице, Чермерница... Уосталом, немогуће би

Група ловаца подизањем спомен-плоче чува сјећање на јунака ловишта

Боби, вјерни пријатељ лављег срца

било набројати све стазе којима је прокрстарио. Одјек громког гласа памте и ловишта по Спачви, Моровићу и многа друга. Његова одважност и храброст у борби са дивљим свињама и вепровима биле су познате широм простора бивше Југославије, па није никакво чудо што је лов с њим био неизмјерно уживање, али, руку на срце, и привилегија.

НИЈЕ ИЗДАО ПРИЈАТЕЉА НИ ПО ЦИЈЕНУ ЖИВОТА

Данима смо препричавали његове борбе са дивљим свињама и његову одважност када је, небројено пута и сам, без наше помоћи, заустављао дивље свиње. Знао је колико га цијенимо, колико је битан за нас и успјешан лов, па је у тренуцима фотографисања поносно истицао своју фигуру поред ловине, прсио се и позирао сав поносан на себе. Једноставно, лов без њега био је немислив и код нас је уживао велико поштовање.

Те априлске ноћи сан ми је био "лаган", очекивао сам позив великог пријатеља Бојана из Фоче. На високој чеки имао је госте који су ловили медвједа. Неизвјесност и очекивање улова горостаса, који је долазио на мрциниште, нису дозвољавали чврст сан. Око поноћи стиже порука да су пуцали на капиталног медвједа. Нажалост, оставио је само траг крви и рањавања на снијегу. Вијести брзо стижу и до Пеђе, а наше ловачке страсти и жеља да помогнемо пријатељу у рјешавању исхода тог лова,

без много размишљања, утицали су на одлуку да што прије кренемо пут Фоче. Били смо свјесни да је ту "загонетку" могао ријешити само Боби.

У том тренутку Боби се налазио у Босанском Петровцу, код Пећињокума Дуле, који без размишљања креће у јутарњим сатима пут

Бањалуке, заједно са Бобијем и његовим младим псом. Нашли смо се у Бањалуци и одмах кренули пут Фоче. За Бобија и младог пса, нажа-

лост, то је био пут без повратка...

Журили смо, јер је дан кратак, али ипак стигли смо у Фочу прије мрака, гдје нас је сачекао Бојан. Само смо пребацили ствари у теренско возило и већ након сат времена били смо на крвном трагу рањеног медвједа. Пробијали смо се кроз густиш, заједно са псима, крвавим трагом, који се повремено губио на мјестима без снијега, али уз нашу помоћ и Бобијево искуство, након неких пет километара, покрећемо медвједа. Иако се ноћ ближила, пала је одлука да пустимо псе, који су уз громки лавез журнули за медвједом. Под Кмуром, чији се врх истицао као пирамида, испод крошњи столетних јела, започета је Бобијева посљедња битка.

Његов продорни глас се проламао вртачама, а ехо одбијао од плећина Кмура, одакле су скривени вукови ситуацију посматрали као на длану. Њихова дрскост и вјечита мржња према најближим сродницима покренула је у њима лавину мржње. Олако пратећи штекет паса, убрзо пристижу младог пса, које немилосрдно кидају у неравноправној борби моћног вучијег чопора и младог неискусног пса. Боби, који је предњачио пред младим псом, чуо је смртни лавез и запомагање пса, што му је било знак да му је потребна помоћ. Његово искуство је било ве-

JACIMOVIĆ d.o.o
www.jacimovic.com

Juventa sport Lauš
Karadorđeva 83
Banja Luka
Tel. +387 51 212 904
Email : arms@jacimovic.com

Soko
Srpska 20
Banja Luka
Tel. +387 51 214 473
Email : soko@jacimovic.com

Juventa sport Gradiška
Vidovdanska 9
Gradiška
Tel. +387 51 825 780
Email : gradiska@juventasport.com

Lovačka municija

Optike i dvogledi

лико, јер је небројено пута пролазио вучијим стазама, али, као и цијели свој живот, ни у том најтежем тренутку није се могао понијети другачије него као јунак. Могао је да бира, да ли да искористи борбу вукова и младог пса за свој бијег на сигурно или да бар покуша помоћи пријатељу у невољи и тако и свој живот стави на коцку. Наравно, одлучио се за смртоносни исход и безрезервну подршку пријатељу. У даљини, чули смо његов лавеж, што је било посљедње од пса са лављим срцем... Његова помоћ, над бројчано јачим вуковима, није дала резултате, али је оставила неизбрисив траг на један псећи живот. И не само псећи, него и наше животе, јер смо с њим провели много лијепих тренутака да бисмо га тек тако препустили забраву.

Жељели смо најбоље, не штедећи се, прешли пут из далеке Крајине на крајњи исток наше Републике, али судбине су непредвидиве. Да се није десило тада, можда би сутра, преко сутра или неки други дан... Његова храброст, коју је показао у посљедњим тренуцима живота, никога не

оставља равнодушним. Када би само поједини људи препознали његове врлине, схватили би да се пријатељи не издају ни по цијену живота, а камоли за пиће или шаку користољубља.

Схватили би да је у Бобијевој шапи било више чојства него на њи-

ховим образима. Више искрености у његовим топлим очима и лавежу, него у њиховој неискреној слаткорјечивости...

Спомен-плоча је најмање што смо могли учинити за нашег јунака. Вјерни пријатељу, почивај у вјечним ловиштима!

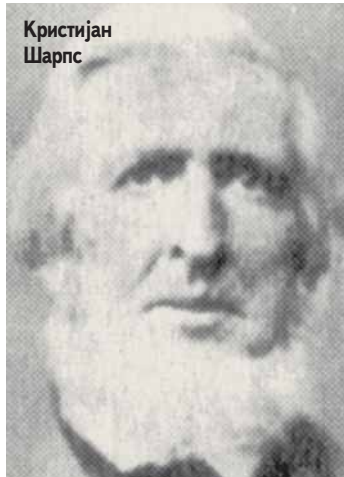
Бобију није могла да умакне дивља свиња

ПО БОРБИ СА ДИВЉИМ СВИЊАМА БИО ПОЗНАТ ШИРОМ БИВШЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Призор који смо затекли на прилику борбе стегао нам је срца и савјест учинио претешком, опсједнуту мислима да смо ми погријешили.

Легендарно оружје практично се није промијенило од свог настанка, а примјена најмодернијих материјала и технологија при његовој изради данас му даје нову димензију употребљивости и потпуно нову, нарочиту, симболику

Кристијан Шарпс

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavljevic@gmail.com

АМЕРИЧКА ЛЕГЕНДА ОТРГНУТА ОД ЗАБОРАВА ЗАХВА

"Шарпс" пон

Има једна карактерна и упечатљива сцена на крају култног филма "The Good, The Bad and The Ugly" (код нас преведен као "Добар, лош, зао"), трећег шпагети вестерна из "доларске трилогије" Серђа Леонеа, снимљеног 1966. године. У тој сцени Човјек без имена "Blondie" (Клинт Иствуд), сједећи у седлу, подиже реглету механичког нишана на огољеној октагоналној цијеви некакве дугачке једнометне пушке, њен поткундак наслана на подлактицу лијеве руке, запиње ороз те са добрих 200 метара пажљиво нишани, пуца и погађа конопац једним метком, избављајући од сигурне смрти већ полубожјеног Туца (Eli Wallach), чиме му поклања живот. Исту мету у филму је претходно гађао препознатљивом вишеметном репетирком "Winchester 1866 Yellow Boy", али му је требало више хитаца да погоди и пресијече конопац, па макар је она била и опремљена примитивним оптичким нишаном.

Улогу прецизног далекометног оружја различите верзије и модели исте те једнометне дуге пушке играју у читавом низу вестерна, па се тако, на примјер, она налази у рукама

Берта Ланкастера ("Валдез долази" из 1971), Клинт Иствуд поново гађа њоме у филму "Одметник Џоси Велс" из 1976. године, има је и Чарлс Бронсон у филму "Дивљи Бил Хикок" из 1977. године, користи је успјешно и Метју Квигли (Том Селек) у вестерну "Quigley Down Under" (1990), а можда најимпресивнију вјештину са том пушком презентује "Graff" (Мики Рурк) у "Последњем одметнику" из 1993.

Без обзира на филмску фикцију, пренаглашавање и поједине анахронизме (систем паљења и тип метка, а понекад и сама пушка, што је случај нпр. у Тарантиновој "Банго-

вој освети" из 2012, често не одговарају периоду који се обрађује), поставља се питање зашто се у вестернима баш то оружје, а не неко друго, представља као изванредно прецизно и ефикасно на великим одстојањима.

То, наиме, никако није случајно, јер је у Америчком грађанском рату постојала нарочита добровољачка "сјеверњачка" регимента прецизних стријелача који су били наоружани управо тим оружјем. Били су то рани снајперисти, прва од укупно 20 таквих јединица позната је као "Берданови прецизни стријелци" - по чувеном конструктору оружја и пуковнику Хајраму Бердану.

"Берданове стријелце", у препознатљивим зеленим униформама, ус-

поставио је Абрахам Линколн лично, а прије него што буду примљени у јединицу полагаали су специјални испит стрелачке вјештине - било је потребно пушкама система "шарпс" смјестити десет хитаца у мету промјера десет инча са удаљености од 200 јарди (више од 182 метра), при чему су погоци морали бити удаљени од центра мете не више од пет инча. Осим тога, у крајој, карабинској верзији та пушка била је службено оружје обију зараћених страна, њоме је у највећем броју била наоружана легендарна коњица (US Cavalry), она је ветеран битака код Гетисбурга и Литл Бигхорна, а далекометни "шарпс" у различитим калибрима (најчешће .50, .45 и .44) користили су многобројни ловци (у првом реду за лов на бизоне), трапери и спортски стријелци. И кроз ове пушке, дакле, провијава нешто есенцијално америчко - ријеч је о

ЛОВАЉИ ФИРМИ "ДАВИД ПЕДЕРСОЛ" ОВО ЈАШЕ

још једној легенди са Дивљег запада - пушци система "шарпс", конструктора Кристијана Шарпса.

ЛОВЦИ СЕ СВЕ ВИШЕ ОДЛУЧУЈУ ЗА "ВИТЕШКЕ" ЈЕДНОМЕТНЕ КАРАБИНЕ

Од свог настанка 1848. године ово оружје прошло је кроз више модификација, које су највише у вези са проналаском сједињеног металног метка, али је до данас остало практично непромијењено и није престало да привлачи пажњу ловаца, стријелца, залубљеника и колекционара, како својом јединственом, импресивном појавом, механизмом и системом пуњења тако и прецизношћу на стрелишту, али и у ловишту, па га више америчких и европских произвођача

већ дуго успјешно производи и пласира на тржиште, гдје бива лако препознат и цијењен његов квалитет.

Наиме, број ловаца у свијету који данас при избору своје прве ловачке кугларе примат стављају на стрелачку вјештину и спортски однос према дивљачи, на витешко једнометно оружје опремљено механичким нишанима, умјесто на полугатуматске карабине велике ватрене моћи у комбинацији са оптиком, последњих година постаје већи. Млади ловци све чешће бирају једнометне карабине са падајућим блоком затварачем попут класичног Ruger No. 1 или "кип лауф" преламајуће једнометне карабине, као што су "меркел К1" и "бласер К95".

Управо зато, али и због чињенице да је све популарнија муниција калибра .45-70 доступна и код нас (.45-70 Government производи ужички ППУ а пушке система "шарпс" данас се најчешће нуде баш у том калибру), у овом броју часописа представљамо ту безвременску конструкцију кроз вјерну реплику из производног програма, нама географски најближе, фабрике из Италије "Давид Педерсол" и то са жељом да порадимо на култури познавања историје оружја те популаризујемо спортско-витешко поимање и практиковање лова.

КРИСТИЈАН ШАРПС

Амерички конструктор оружја Кристијан Шарпс (1810-1874) рођен је у Вашингтону у америчкој савезној држави Њу Јерси. Заинтересовао за пушкарство као младић, почетком тридесетих година 19. вијека запошљава се у фабрици "Харперс Фери арсенал" из Западне Вирџиније, гдје има прилику да ради са творцем прве америчке службене острагуше са блок затварачем, капетаном Џоном Халом и да се упозна са пионирским радовима на пољу прецизне серијске производње оружја међусобно измјењивих дијелова (што је у то вријеме граничило са научном фантастиком). Рана пушка система "Hall M1819", иако кременача (тек касније биће конвертована на перкусиони систем, а као таква она је и прво перкусионо америчко службено оружје), револуционарна је по много чему. Она представља не само прву америчку службену острагушу већ и прву службену масовно произведену и усвојену острагушу у историји уопште. Ипак, пушка система "Hall M1819" имала је недостатке, а имајући то на уму, Кристијан почиње рад на властитој побољшаној конструкцији и 1848. патентира пушку перкусионог система са вертикалним блоком затварачем система "шарпс".

ПЕРКУСИОНЕ ПУШКЕ "ШАРПС"

Ради бољег разумијевања треба за почетак појаснити разлике између

механизма за паљење путем кремена и перкусионог механизма, а и разлике између спредпуње пушке и острагуше онолико колико нам то простор дозвољава. Суштина кременчае огледа се у припаљивању барутне припале путем варнице, која настаје трењем кремена (или пирига) и челика. Пламен припале преноси се кроз нарочит отвор до барутног пуњења, чиме се остварује опалење. Типова кременчаца има много, али суштина је иста. Перкусиони систем подразумева припаљивање барутног пуњења посебном иницијалном капислом која се активира ударом ороза (перкусијом), а чији се пламен преноси до барутног пуњења.

Спредпуње пушке (спредњае) пуне се сприједом (са уста цијеви) барутом и зрнима, уз помоћ шипке за набијање, а острагуше са задње стране цијеви (што је ријешено на безброј начина) и то барутом и зрнима, папирним метком или касније сједињеним металним метком (острагуше могу бити и кременчае и перкусионе пушке).

Како је већ речено, Кристијан Шарпс је на основу пушке "Hall M1819", учинивши њене недостатке, започео рад на властитој конструкцији. Прво од чега је Шарпс пошао био је блок затварач, који је код пушке "Hall" обрзавоа један масивни елемент повезан шарком са задње стране сандука, а који се полугом са доње стране испред браника обараца, предњим крајем отварао на горе. На челу тог масивног блока, који је имао улогу примитивног лежишта метка, налазио се отвор у који се сипала одређена количина црног барута те уметала кугла, дакле све се као код спретпуње пушке набијало на истом принципу, али у блок затварач. Ороз је био смјештен у том помичном блоку, а опалење се вршило прво путем варнице (кремен) а касније перкусијом (посебним иницијалним капислама).

Шарпс је тај перкусиони принцип упростио и усавршио. Примјењено је знатно краћи падајући блок затварач, врло сличан топовском, који саобраћа вертикално кроз сандук, а има улогу и да својим горњим улегнутим дијелом са оштром ивицом, приликом затварања, за активирање припреми папирни метак који се умеће директно у цијев. Тиме је сандук знатно скраћен. Са десне горње стране блока налази се наковањ за постављање иницијалне каписле, чији се канал пружа до лежишта метка. Тим каналом спроводи се иницијални пламен до пуњења. Пушка "шарпс" је првобитно имала класични перкусиони систем са иницијалним капислама које су се пред сваки хитац морале ручно постављати на наковањ, а касније је конструктор уградио већ патентирану Мејнардову конструкцију са нарочи-

том иницијалном папирном траком састављеном од два слоја, између којих је у правилним размацима било упресовано 25 иницијалних пуњења од живиног фулмината.

Блок затварач је повезан са полугом која уједно врши улогу браника обараца, чиме се добило на компактности, практичности и елеганцији. Помицањем те полуге до краја унапријед, блок затварач се спушта према доле, а тако се указује отвор за пуњење пушке, то јест лежиште метка.

ИСТОРИЈА ОВОГ ОРУЖЈА ПОВЕЗАНА И СА БАЛКАНОМ

У лежиште метка умеће се папирни метак Шарпсове конструкције, који се састоји од зрна и барутног пуњења умотаних у папирни или платнени фишек, који је са задње стране затворен увијањем, да се барут при транспорту не би просуо (увијен као бомбона са задње стране). Када се такав папирни метак уметне у лежиште, његов задни крај вири, а враћањем полуге у њен задњи положај, блок затварач својим нарочито обликованим улегнутим горњим дијелом у виду оштрог сјечица иде горе и одсијеца тај увијени крај папира. Тиме се отвара пут пламену иницијалне капселе. Ороз се запиње ручно и дислоциран је, па он више није саставни дио затварача, као код пушке "Hall" већ је смјештен са десне стране сандука, дакле екстерног је типа, а његова мамуза својим обликом обезбјеђује поуздано манипулисање.

Прво је потребно ороз ручно запети у међуположај и потом на врх купастог наковања постављамо иницијалну капислу, потом повлачимо ороз до краја у задњи положај и извршимо окидање (постоји и усавршена варијанта ове пушке са механизмом Ролина Вајта за запињање ороза уз помоћ већ описане полуге блок затварача).

Код пушкаса са Мејнардовом иницијалном траком није потребно изнова након хица постављати нову иницијалну капислу, јер их је више у

1848.

године дизајнирана

31

годину била
официјелно
наоружање
америчке војске

120.000

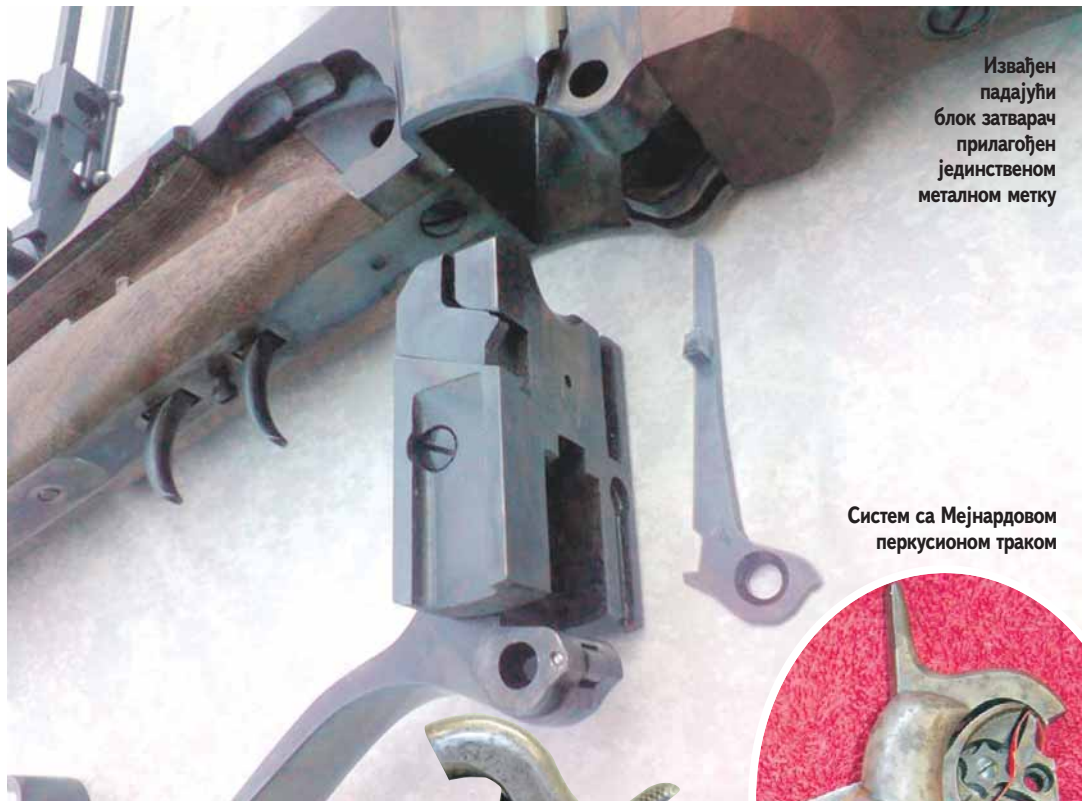
пушка разних
верзија произведено

Хајрам Бердан

Пуковник Хајрам Бердан (1824-1893) био је амерички инжењер, проналазач, познати стријелац и командант "Берданових стријелца". Остаће упамћен и као конструктор једнометне обртночепне службене пушке царске Русије система "бердан II" и њене муниције калибра 10.75x58 мм Р те иницијалне каписле типа "бердан", која је уз "боксер" капислу опстала до данас ("бердан" каписла се постепено напушта јер је неподесна за ручно пуњење у односу на "боксер" каписле). Пушке "бердан II" су коришћене у руско-турском рату (1877-1878), а један податак може бити посебно занимљив: "берданкама" добијеним од Русије били су опремљени српски и црногорски војници у балканским ратовима, а трећепозивци Краљевине Србије, наоружани овим оружјем, дали су у Првом свјетском рату немјерљив допринос побједи Србије на Аустроугарском.

низу смјештено унутар два слоја описане траке. Трака је идентична оној каква се данас користи на дјечијим играчкама, а смјештена је у лежишту затвореном враташцима са десне стране сандука. Повлачењем обараца, ороз креће напријед, одмотава траку унутар њеног лежишта и једно од иницијалних пуњења у њој извлачи и тачно позиционира на купасте наковање те удара преко њега. Овим се производи иницијални пламен и он се кроз посебан канал спроводи до лежишта метка, односно барутног пуњења, те долази до опалења. Описани начин пуњења био је двоструко

Извајен падајући блок затварач прилагођен јединственом металном метку

Систем са Мејнардовом перкусионом траком

Перкусиони систем са капислама

на челу затварача, али се ускоро прешло на сједињени метални метак те ово више није било потребно.

ПУШКЕ "ШАРПС" ПРИЛАГОЂЕНЕ СЈЕДИЊЕНОМ МЕТАЛНОМ МЕТКУ

Након завршетка Америчког грађанског рата бројне верзије перкусионих пушака и карабина конвертоване су и прилагођене коришћењу муниције са сједињеним металним метком. Најмасовније произведени и најпознатији модел прилагођен новој муницији био је легендарни "модел 1874". Модел је израђиван у различитим конфигурацијама од којих су неке спортска пушка, карабин, специјалне далекометне верзије за "Creedmoor" и "Schutzen" такмичења и наравно војна службена варијанта. Конверзија перкусионог на механизам прилагођен сједињеном металном метку изведена је веома интелигентно и једноставно уградњом ударне игле у блок, која се и

даље активира ударцем чела ороза, те уградњом извлакача који хвата дно чауре. Ударну иглу формира плоча смјештена унутар блок затварача, а на чијем се предњем крају налази врх ударне игле који извирује кроз чело затвара-

ча. Са горње десне стране блок затварача налази се уздигнути дио тиле ударне игле (уздигнуто раме) намијењен контакту са орозом и преношењу импулса до каписле метка. Ороз удара у исто мјесто као и прије, али овога пута то је ударна игла умјесто наковња, који спроводи пламен до лежишта метка код перкусионог система. Све је тако добро уклопљено да се извана скоро и не примијети да је то конвертована пушка. Фабрика "Shraps Rifle Manufacturing Company" предвиђала је и широке могућности комбиновања различитих дијелова према жељи, потреби и афинитетима купаца који су могли да одаберу управо оно што им треба. Тако се могла одабрати нпр. цијев у разним калибрима (.40, .44, .45 или .50), дужинама, тежинама и профилима затим војни или ловачки кундак, разни типови окидача са и без убрзице и такође различити типови механичких отворених или диоптерских нишана посебне конструкције са припадајућим мушницама као и оптичких нишана.

БИЗОНСКИ "ШАРПС" КАЛИБРИ

Метак .50-90 "шарпс" (други број у ознаци је количина црног барута изражена у гренима) је пушчани метак напуњен црним барутом који је фирма "Shraps Rifle Manufacturing Company" 1872. године представила као метак намијењен специјално за лов на бизоне. Као и већина других тадашњих калибара, напуњених црним барутом и намијењених лову на крупну дивљач, имао је тешко зрно и моћну енергију на устима цијеви. Зрна су била промјера 13.0 мм, тежине 21.7 до 45.4 г, а енергија тадашњих лабораторија на устима цијеви била је од 2,210 до 2,691 пула. Поред овог калибра, за лов на најкрупнију дивљач коришћени су и бројни други попут .50-100 "шарпс" и 50-110 "шарпс", а метак .50-140 "шарпс" (сличан метку .500 Nitro Express), напуњен са 140 грена (9.1 г) црног барута, био је најјачи од свих Шар-

бржи од пуњења мускете и увјежбан стријелац могао је да испали осам до десет метака у минути. Пушка се веома лако расклапа ради чишћења и то закретањем крила са десне стране и вађењем осовине полуге блок затварача.

Цијеви су углавном биле жлијебене са шест поља и жљебова. Заптивање између блок затварача и лежишта метка у којем се врши опалење код перкусионог "шарпса" остваривано је путем проблематичне помичне цјевчице са задње стране лежишта метка, затим путем запивног прстена израђеног од легуре платине

Safar2

Jošavka - Čelinac

Momić Radenko

mob. **+38766 887 395**

e-mail: szrsafars@yahoo.com

Proizvodnja lovačke i ribolovačke opreme
 u zelenoj i kamuflaž hrastov list.
 Za lovačka udruženja i sekcije mogućnost
 plaćanja u ratama.

псових "бизонских" калибра. Његово зрно од 41 грама имало је почетну брзину 431 м/с и енергију на устима цијеви 3,836 џула. Ова муниција је данас потпуно застарјела и скоро да се и не производи, што не спречава бројне стрижелше и ентузијасте да је сами пуне. Тим калибрима бизони су доведени скоро до истребљена. Модерне лабораторије .50-140 "шарпс" напуњене бездимним барутом развијају енергију од 3,472 до 4,053 џула.

.45-70 ГОВЕРНМЕНТ

Данас се пушке система "шарпс" најчешће нуде у све популарнијем калибру .45-70 Government, пуњеним како црним тако и бездимним барутом.

Мало који метак се тако дуго задржао у употреби као .45 70 Government. Настао је 1873. године као војни службени метак намијењен острагпунећим пушкама система "спрингфилд" модел 1873 са блок затварачем на шарци, а 142 године касније користи се у лову и доживљава нову младост. Најмодернија муниција у овом калибру развијена је у чувеној америчкој фирми "Hornady". Ријеч је о муницији LEVERevolution нормалног притиска, али са дводјелним лаким зрнима, која имају полимерни мекани врх (еластомер). LEVERevolution је разантне трајекторије и високе почетне брзине (зрно масе 325 грена, према произвођачу, има оптимистичну почетну брзину од 624м/с из фабричке мјерне цијеви дужине 609 мм, што је у пракси свакако мање али ипак солидно). Муниција је развијена за употребу у тубуларним магацинима полужних репетирки, гдје постоји теоријска могућност активирања метка врхом зрна (удар оштрог врха зрна у капилу метка који се налази испред, при трзају пушке) а полимерни врх истовремено служи да обезбједи аеродинамичност, оптималну пенетрацију и експанзију односно контролисану деформацију зрна (еластомерни врх при удару се утискује и својим задњим крајем цијепа радијално нарезано монолитно зрно израђено од легуре бакра). Тај је метак, чије зрно задржава 95 одсто почетне масе, веома популаран у лову на бјелорепог јелена у Америци.

Поред ручно пуњених, постоје и веома жестоке фабричке лабораторије које нису за сваку пушку и које ловци користе у лову на афричку велику петорку. Учинак варира у великој мјери у зависности од почетне брзине те постоји знатна разлика у вањској и терминалној балистици на примјер 300 гренског зрна при брзинама од 582 м/с и 762

Типична стара папирна муниција

м/с, па тако споро и тешко неекспандирајуће (ФМЈ) зрно, захваљујући мањем отпору при удару, прави дубљу пенетрацију. Али треба бити реалан и рећи да се .45/70 +Р лабораторије ипак не могу по балистичким перформансама мјерити са специјализованим карабинским калибрима намијењеним лову на најтежу дивљач (на примјер моћни .416 Rigby, .458 Lott и .460 Weatherby). Али, .45-70 је свакако фасцинантан метак. Упркос својој небаш сјајној балистици (паду зрна), овај метак има потенцијал, веома је ефикасан ако се користи на правиан начин и постаје све чешће коришћен и у Европи.

"ПЕДЕРСОЛ" МОДЕЛ 1874 "ШАРПС БАФАЛО"

Ако сте сањали о томе да будете поносни власник легендарног "шарпса" модел 1874, али вас је цијена у томе спречавала, та је баријера уклоњена. Реномирана италијанска фабрика "Davide Pedersoli" производи више модела ове легендарне пушке и то перкусионих, али и оних које користе модерну муницију (пуњену како црним тако и бездимним барутом), а свака од њих представља право мало ремек-дјело које се може набавити по разумној цијени. Више произвођача данас производи реплике пушака "шарпс", а неки од њих су "Siloh Rifle Manufacturing Company", "А. Уберти", "Srl. i Chiappa", али управо су модели фирме "Pedersoli", према мишљењу већине стрижелаша и ловаца, најбољи избор.

Италијанска фирма "Davide Pedersoli" из града Гарлоне основана је 1957. године и од тада производи вјерне репродукције историјског ватреног оружја врхунског квалитета.

Оружје ове фирме намијењено је свим оним ентузијастима који желе да започну путовање кроз вријеме и да на посебан начин доживе подвиге легендарних јунака које су књижевност, филмови и стрипови сачували од заборава и учинили их бесмртним и неуништивим. "Davide Pedersoli" познат је широм свијета по квалитету, функционалности и прецизности оружја, па је оно омиљено и код ловаца и спортских стрижелаша, а о томе свједоче бројни рекорди и медаље са разних такмичења. Материјали су заиста првокласни, а најсавременија технологија и компјутерске CNC машине омогућавају врхунски прецизну израду сваког појединачног дијела и елемента, па уопште није чудно што пушку ове италијанске куће чувени амерички "Лажмен" опрема својим квалитетним диоптерским нишанима и продаје под својим именом.

Савремене пушке "шарпс" у производњи фирме "Pedersoli" израђене су веома квалитетно и далеко чвршће од њихових оригиналних верзија, а што је постигнуто примјеном најквалитетнијих челика, као и одређеним

"Hornady" LEVERevolution улазна рана на бјелорепог медвједу

мањим измјенама које се огледају у ојачавању слабих тачака оригинала, а додате су и одређене дискретне безбједносне функције.

У сагласју с тим, пушке "педерсол шарпс" торментоване су и способне да без проблема испуљају стандардну комерцијалну муницију у калибру .45/70 напуњену бездимним барутом, уколико радни притисак те муниције, према произвођачу, не прелази 2.000 бара (односно 29007 PSI-фунти по квадратном инчу). То је званичан став произвођача, који и поред чињенице да су ове пушке торментоване на далеко веће притиске (торментачни меци имају челичне чашуре) препоручује употребу муниције нормалних притисака. Ипак, поједини произвођачи потентне +P муниције ("Buffalo Bore" и "Garrett") наводе "Pedersoli шарпс" пушке као безбједне за употребу таквих лабораторија.

Модел 1874 "шарпс бафало" у калибру .54-70 "говт", један је од модела који се лако могу користити у ловачке или спортске сврхе. Опремљен је брунираном октагоналном цијеви ширег профила дужине 762 мм, са шест жљебова десног корака увијања од 460 мм. Укупна дужина оружја износи 1.190 мм. Сандук оружја, ороз и полука блок затварача имају карактеристични паљени финиш. Обарач је подесив, а механизам за окидање интегрише и препознатљиву убрзицу. Кундак је опремљен металним потковом и пиштољским рукохватом, а заједно са поткундаком израђен је од биране ораховине.

Поткундак на свом предњем крају има декоративну сребрну капу. Пушка фабрички долази опремљена задњим отвореним преклопним нишаном са реглетом и пољељцима, монтираним на цијеви те диоптерским микрометарским нишаном типа "Vernier" намијењеним прецизном гађању на већим удаљеностима, по-

десивим по висини и правцу, а који је монтиран на врату кундака и лако може да се склопи. Мушица је такмичарског типа и има могућност измјене различитих инсерта.

ДИОПТЕРСКИ НИШАНИ

Један од важних фактора прецизности пушака "шарпс" у спортским, ловачким па и војним верзијама био је типски диоптерски нишан подесив по висини и правцу, намијењен прецизном погађању на већим удаљеностима (чак и на преко 400 м) а којим су оне опремане с циљем компензо-

вања балистике муниције пуњене црним барутом (велики пад зрна). Некада давно ове пушке опремане су и раним оптичким нишанима, али су остале препознатљиве управо по диоптерским. Диоптерски нишан или диоптер спада у групу механичких, а не оптичких нишана. Нишански диоптерски систем чине предњи и задњи механички диоптерски нишан. Предњи нишан је стандардна мушица, а задњи нарочита платформа (плоча) у чијој средини се налази избушена рупица. Мушица има разних облика и форми, а такође и отвори диоптера могу бити различитог пречника. За разлику од класичног задњег отвореног механичког нишана са усјеком, задњи диоптерски нишан с кружним отвором је смјештен ближе оку, дакле на самом крају сандука пушке или код "шарпса" на врату кундака. Удаљеност ока од отвора диоптера при нишањењу је веома мала. Принцип нишањења диоптерским нишаном заснива се на нарочитом својству људског ока. Наиме, људско око оштрије види удаљене предмете ако их посматра кроз уски отвор, какав се налази на задњем диоптерском нишану, због специфичне количине свјетлости. То је као код фотографисања, што је отвор бленде мањи, тиме је такозвана дубинска оштрина већа и обрнуто - дакле мали отвор бленде даје већу дубинску оштрину. При нишањењу диоптерским нишанима имамо утисак да је мушица (предњи нишан) просто налијепљена на предмет који гађа-

мо и он је далеко оштрији него када га посматрамо голим оком или га нишанимо обичним отвореним нишанима. Код класичног отвореног механичког нишана са усјеком око човјека је оптерећено уклађивањем и поравнавањем задњег и предњег нишана (мушице) и никада не може истовремено јасно и оштро да види и предни и задњи нишан. Диоптерски нишан превазилази ове проблеме.

МЕТАК .45/70 СВЕ ЗАСТУПЉЕНИЈИ И ПОПУЛАРНИЈИ У СВЈЕТСКИМ ЛОВИШТИМА

Такође, људско око има тенденцију да рефлексно и веома брзо поравна врх мушице са средином отвора кроз који је посматра, тј. кроз отвор диоптера кроз који нишани циљ. Управо због ових карактеристика, диоптерским нишанима је опремљена већина такмичарских ваздушних и малокалибарских пушака.

Диоптерски нишани омогућавају прецизније нишањење и успјешније погађање, за разлику од класичних механичких отворених нишана, нарочито у условима слабе освјетљености. Код спортских такмичарских пушака улогу предњег нишана преузимају специјални инсерти различитих облика и форми. У зависности од типа, модела и намјене диоптерски нишани могу бити подесиви по висини, правцу, итд.

"Шарпс", као што смо видјели, поново јаше, ако је икада и престао. И кроз "шарпс" провијава шарм непролазности, као и кроз многе друге америчке конструкције из тог времена, па и он рефлектује један дио историје - само пуњење пушке представља посебно задовољство. Оно што је занимљиво истаћи, када говоримо о овом легендарном оружју, је да се оно готово и није промијенило од свог настанка, а примјена најмодернијих материјала и технологија у његовој изради данас му дају нову димензију употребљивости. Та пушка играла је неславу улогу у рату против америчких Индијанаца. Скоро је до истребљења довела америчке бизоне. Али управо зато у рукама носталгичних ловаца и стрјелача, који је данас, у ери ултрамодерних ловачких карабина и калибара, радо бирају и са успјехом користе, игра једну потпуно нову, нарочито симболичну и опомињућу улогу. Она нас, наиме, опомиње на људске грешке из прошлости, на важност поштовања природе те поштовање ловачког кодекса и спортско-витешки однос према дивљаци.

Систем "шарпс"

"Шарпс" систем подразумева постојање тзв. падајућег блок затварача, који се кроз сандук пушке креће вертикално (горе-доље). Помјерањем браника обарача, који је истовремено полука за отварање и затварање блок затварача, помјерамо затварач у доњи положај те постављамо ручно метак у његово лежиште у цијеви. Враћањем полуге забрављује се пушка. У "шарпс" затварачу је смјештен перкусиони механизам прилагођен засебним капислама и раним папирним мецима или ударна игла, прилагођена пушкама конвертованим на сједињени метални метак. Екстерни ороз лоциран је са десне стране сандука, а потребно га је, након забрављивања затварача, ручно запети, чиме је пушка спремна за паљбу.

Истински заљубљеник у лов и природу као дијете радије бирао одлазак у шуму са Џекијем, ловачким псом теријером, него што је играо фудбал, одбојку или кошарку

ПИШЕ: АНИТА ЈАНКОВИЋ
anitaj@glassrpske.com

Један од најуспјешнијих младих ловаца са подручја Градишке, тридестдвогодишњи Александар Зрнић са природом, животињама и ловачким псима почео се упознавати као седмогодишњи дјечак. Овај истински заљубљеник у лов и природу као дијете је радије бирао одлазак у шуму са Џекијем, ловачким псом теријером, него што је играо фудбал, одбојку или кошарку са својим вршњацима. Рођен је и одрастао у селу Грбавци подно Козаре, питомом мјесту, према којем је природа била посебно дарожљива. Ово мјесто Зрнић је са псима упознао до најситнијих деатаља.

- Од силног ходања по шумама могу рећи да познајем сваку њиву, букву, хрст, жбун или воћку у свом крају. Као сеоско дијете веома рано сам почео да одлазим у шуме и истражујем природу. Главни сапутник у дјечачким авантурама ми је био пас Џеки кога сам добио на поклон од родитеља када ми је било осам година - присјећа се Зрнић.

НАЈЛЕПШИ ЛОВ НА ФАЗАНЕ, НАЈУЗБУДЉИВИЈИ НА СРНДАЋЕ

Љубав према лову и природи наслиједио је од дједа.

- Отац ми је причао да је дедо био велики ловац, али нисам га запамтио, јер је умро док сам био јако млад. Његова страст је прешла на мене и та љубав ми је усађена у гене - прича Зрнић.

Често је имао проблема са мајком која се бринула и није знала гдје је, јер је раним јутром одлазио од куће и враћао се тек с првим су-

Четири дивље свиње "пале" за један дан

Александар Зрнић, један од најуспјешнијих младих ловаца на подручју Градишке

Одстрел вука највећа жеља

мраком. - Једне прилике сам се чак и изгубио. Има сам око десет година, била је зима и

отишао сам у шуму. Ходао сам цик-цак и одједном нисам знао гдје сам, просто сам изгубио оријентацију. Требало ми је неколико сати да пронађем пут. Био сам јако уплашен. Ипак, страх ме није спречио да сутрадан поново одлутам - каже с осмијехом Александар.

Већ десет година је власник

Оби и Џеки

Овај страствени ловац из Градишке у лов одлази у пратњи два пса. Уз истарског оштрог гонича Бобија и њемачког ловног теријера Џекија лов је увијек занимљивији.

- Боби је стар већ осам година и не водим га често, јер је на измаку снага, али Џеки је увијек ту. Без њих не могу замислити ловну недељу. Мој први пас се звао Џеки и због њега увијек морам имати једног с тим именом - каже Зрнић.

чланске карте Ловачког друштва "Козара" из Горњих Подградаца. Откако је окачио пушку на раме, сваке недеље са колегама, ловцима, одлази у природу да прехранује дивљач, чисти ловиште од штеточина, ужива у одстрелу и дружи се са људима.

- Када знам да ујутру идем у лов, готово да и не спавам. То је страст која се тешко може описати, нарочито неке ко није ловац. Одстрел ми је тек на четвртном-петом мјесту. Чак и не водим да убијам животиње - прича Зрнић и додаје да нема ловаца, многе животиње би већ одавно изумрле.

Највише воли да лови штеточи-

не, а прва животиња коју је одстри-
јелио била је лисица.

- И зечеве ловим јако ријетко, јер
их има мало у нашем ловишту. Идем
у лов на дивље свиње и фазане. Ту и
тамо се појави неки јазавац, који на-
несе велику штету у њивама кукуруза
па одемо да га ловимо. Ипак, куне
и лисице највише волим да држим
на нишану - појашњава Зрнић.

Сваки одлазак у лов је, како ка-
же, прича за себе и највећа чар је у
непредвидивости. Најљепши му је
лов на фазане, а најзбудљивији на
срндаћа.

- Иако не идем често у лов на
срндаћа, када одем то је посебан до-
живљај. Док си на чеки и чекаш да

се појави, доживиш неvjероватну
драж, јер видиш све љепоте приро-
де. Често двогледом посматрам зече-
ве како скакућу, фазане како се
играју... од тога ми се душа смирује,
релаксира и пуни батерије. Кад угле-
дам срндаћа преплави ме неvjерова-
тан адреналин, а срце хоће да искочи
- каже Зрнић.

Прича да је једном био толико
узбуђен због срндаћа, да су му се ру-
ке тресле од среће и адреналина,
због чега ни након три пушња није
успио да погоди разиграну живо-
тињу.

- Чекао сам срндаћа на чеки не-
колико сати и кад сам кренуо кући
опазео сам га не оближњој ливади.

www.torzokom.com

DOO
TORZOKOM
PRIJEDOR

**Torzokom d.o.o. u svojoj ponudi posjeduje
kompletan program lovačke opreme
od karabina i sačmarica do municije, optika.**

Brendovi koje zastupamo su:

Browning Winchester **Sauer** Tikka **Nikon** Baikal
Aimpoint **Meopta** Bellot RC **Rio** Rottweil
Norma **Mirage** Zeiss

**Uvjerite se sami u kvalitet proizvoda namijenjenih lovu
u našoj ponudi, koju razvijamo još od 2000. godine.**

Sjedište firme:

Mitropolita P. Zimonjića C-3

Prodavnica br. 4

Ul. Kralja Petra I oslobodioca bb

79101 Prijedor

Tel. +387 52 243 890

Fax: +387 52 243 891

Mob. +387 65 779 799

+387 65 956 663

e-mail: torzokom@gmail.com

Прешао сам на ближу чеку, мало га посматрао и испалио метак. Док сам га гледао адреналин ме је обузео, крв ударила у главу, срце почело убрзано да лупа да сам три пута пуцао и промашио - каже Зрнић и додаје да је помислио како ће добити инфаркт.

- Обично погодим из прве и спадам у боље стријелце међу колегама. Не знам шта се тада десило. Имао сам осјећај да ми се и срндаћ подмијава због три ћорка. Уопште ни-

је бјежао и тек трећи пуцањ га је најтеже у кас - додаје Зрнић.

ЉУБАВ ПРЕМА ЛОВУ НАСЛИЈЕДИО ОД ДЈЕДА

Као и већини ловаца и њему је највећа жеља да одстријели најмудрију животињу међу дивљачи, вука.

- У нашем ловишту нема вука, а у друга за сада не идем. Нисам имао прилике да пуцам на њега иако силно желим зато што је велика мудрица. Прије неколико година два вука за чобанима су дошла на Козару с Мањаче. Организовали смо хајку и убили их, али ја нисам добио прилику да пуцам - каже Зрнић.

Као млађи безброј пута је у лов одлазио директно из ноћног изласка.

Почетничка незгода

Непријатне ситуације у лову су честе, али Александар Зрнић их није имао много. Ипак, једна са почетка ловачке каријере му се урезала у сјећање.

- Највећу опасност доживио сам као приправник. Кренули смо у лов на дивље свиње и у оближњем жбуњу пси су опазили вепра. Залајали су и помислили смо да је куна. Док смо гледали по дрвећу вепар је истрчао из оближњег грмља. Колега је испуцао метак, али није га усмртио. Тако рањен и удаљен од мене 150-200 метара почео је да трчи према мени. Нисам имао пушку да пуцам и кренуо сам да бјежим. Колега је опалио још једном и срећом, усмртио га - прича Зрнић.

- Дођем кући око четири-пет сати и немам времена за спавање, одмах идем у лов. Ништа ми није сметало, једва сам чекао да кренем зато што то волим. Није ми тешко да уморан и ненаспаван идем, јер се одморим у природи - закључио је Зрнић.

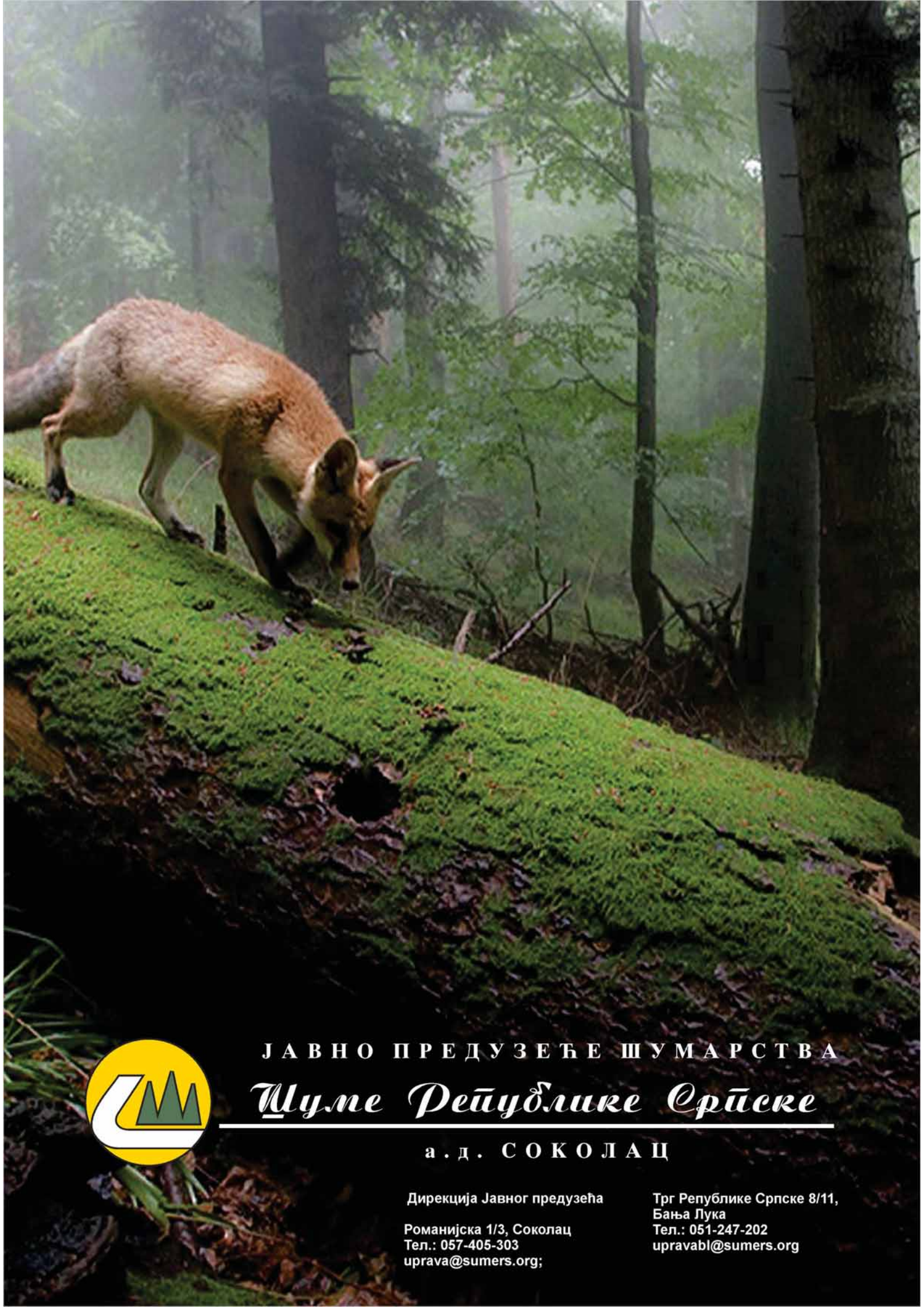
КОНТАКТ ТЕЛЕФОНИ
051/288-850 и
065/981-786

e-mail:vetcentar@teol.net

*Име на које се можете ослонити
Ваша Банка*

 Банка Српске

ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ШУМАРСТВА
Шуме Републике Српске

а . д . СОКОЛАЦ

Дирекција Јавног предузећа

Романијска 1/3, Соколац
Тел.: 057-405-303
uprava@sumers.org;

Трг Републике Српске 8/11,
Бања Лука
Тел.: 051-247-202
upravabl@sumers.org